

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINI

17. kos.

V LJUBLJANI, dne 8. avgusta 1930.

Letnik I.

VSEBINA:

85. Zakon o izpremembah in dopolnitvah v zakonu o narodnih šolah.	89. Naredba o uvozu malih živali v potniškem in poštne prometu.
86. Zakon o posebnih dokladah na plačah uradnikom resora ministrstva za notranje posele.	90. Pravilnik o opravljanju drž. strokovnega izpita predmetnih učiteljev (ic) II. kategorije.
87. Uredba o sanitetsko-tehniških predpisih za gradnjo javnih bolnic.	91. Pravilnik o izvrševanju določil o banovinski in občinski trošarini.
88. Uredba o izpremembi meje in ugotovitvi področja srezov Čabar in Kočevje v Dravski banovini.	92. Dopolnitve pravilnika o sestavi in delokrogu banskega sanitetnega sveta.
	93. Razne objave iz »Službenih novin«.

Zakoni in kraljevske uredbe.

85.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo

na predlog Našega ministra za prosveto ter po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon

o izpremembah in dopolnitvah v zakonu o narodnih šolah z dne 5. decembra 1929.*

§ 1.

§ 43. se izpreminja in se glasi:

Verski pouk je obvezen za vse priznane veroizpovedi.

Verouk poučujejo pri pripadnikih svoje vere krajevni duhovniki ali njihovi duhovni namestniki. Predlaga jih pristojno versko oblastvo banskim upravam zaradi imenovanja ali razrešitve. Za to jim lahko dotična občina dodeli izvestno nagrado. Oni morajo biti državljani kraljevine Jugoslavije.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 11. julija 1930., št. 155/LVIII. — Prvotni zakon gl. Ur. list z dne 28. januarja 1930., št. 110/25.

Ako so službeno ali drugače zadržani, jih mora nadomestovati učitelj te šole, ako je njihove vere. Na predlog pristojnega verskega oblastva sme biti to nadomestovanje tudi stalno.

Ako se pristojno versko oblastvo ne briga za verski pouk in ne predloži potrebnih predlogov za imenovanje veroučiteljev, izda na prošnjo interesentov potrebne odredbe banska uprava in ministrstvo za prosveto.

Postavijo se lahko tudi posebni veroučitelji v šolah, v katerih bi imeli najmanj 20 ur na teden z najmanj 20 učenci v vsakem razredu ali oddelku. Postavlja jih minister za prosveto iz vrst kandidatov, ki so dovršili bogoslovske nauke in ki mu jih predloži pristojno versko oblastvo.

Učitelji verouka, bodisi da so z uradniškim svojstvom ali brez njega, se morajo v svojem šolskem delu ravnati kakor ostali učitelji po šolskih zakonih in posebej po šolskem in učnem redu.

Učitelje verouka sme minister za prosveto na predlog banske uprave razrešiti dolžnosti, ako njihovo delo v šoli ne ustreza pedagoško-metodičnim načelom ali ako njihovo vedenje v šoli in zunaj nje ni v skladu z občim ciljem narodnih šol. O vsaki svoji odločbi obvesti vedno tudi pristojno versko oblastvo.

Učni načrt in program iz verouka predpisuje minister za prosveto v sporazumu z vrhovnim predstavništvom dotične konfesije za kraljevino Jugoslavijo (za katolike: predsedništvo škofovskih konferenc).

Enkrat v letu lahko predstavnik* pristojnega verskega oblastva nadzoruje izvajanje verskega pouka.

§ 2.

V § 68. se dodaja nov odstavek, ki se glasi: Zunaj šole smejo biti učenci narodnih šol člani verskih društev svoje verske zajednice.

§ 3.

V § 69. se dodaja nov odstavek, ki se glasi: To določilo se ne nanaša na verske svečanosti in verske obrede učencev.

§ 4.

V § 71. se po drugem odstavku dodaja nov odstavek, ki se glasi:

Po predlogu odposlancev ministra za prosveto, ki so bili navzoči na učiteljskem diplomskem izpitu v privatnih učiteljskih, nostrificira minister za prosveto diplome tudi učiteljskim kandidatom iz teh šol. Kandidat s takim diplomom sme biti postavljen za učitelja državne narodne šole.

§ 5.

V § 72. se dodaja nov odstavek, ki se glasi:

Za stalnega veroučitelja se potrjuje začasni veroučitelj, ki opravi veroučiteljski strokovni državni izpit, katerega program predpiše minister za prosveto v soglasju z vrhovnim predstavništvom dotične konfesije v kraljevini Jugoslaviji (za katolike: predsedništvo škofovskih konferenc).

§ 6.

Nadaljuje točko 5. v § 78., se dodaja nov, vrinjeni stavek, ki se glasi:

To določi minister za prosveto v sporazumu s predstavniki vseh priznanih veroizpovedi v državi (za katolike: predsedništvo škofovskih konferenc) in v soglasju s predsednikom ministrskega sveta.

§ 7.

Nadaljuje zadnji odstavek v § 81., se dodaja nov stavek, ki se glasi:

Te dovolitve ni treba izpovedati za posle cerkvenega pevca in organista, vendar se ti posli ne morejo vršiti na škodo redne učiteljske dolžnosti.

§ 8.

Na koncu § 114. se dodaja nov odstavek, ki se glasi:

Nadzorstvo iz točke 6. je disciplinskega značaja. To nadzorstvo se ne nanaša na versko poučevanje samo.

§ 9.

Na koncu § 157. se dodaja nov odstavek, ki se glasi:

Določila tega in predhodnega paragrafa se ne nanašajo na verska društva.

§ 10.

Na koncu § 168. se dodaja nov odstavek, ki se glasi:

Ta določila se izvrše v sporazumu s pristojnim verskim oblastvom.

§ 11.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč, kadar se objavi v »Službenih novinah«.

Našemu ministru za prosveto priporočamo, da razglasi ta zakon, vsem Našim ministrom, naj skrbé za nje-

govo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Topoli, dne 7. julija 1930.

Aleksander s. r.

Minister za prosveto
Bož. Ž. Maksimović s. r.

Videl in pritisnil
državni pečat
čuvár državnega pečata,
minister pravde
dr. M. Srškić s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general
Peter Živković s. r.

86.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo

na predlog Našega ministra za notranje posle, predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon

o posebnih dokladah na plačo uradnikom resora ministrstva za notranje posle.*

§ 1.

Poleg svojih rednih prejemkov dobivajo še tudi posebno doklado na plačo, sicer mesečno:

- a) Prvi pomočnik ministra za notranje posle, pomočnik ministra za notranje posle, pomočnik bana 2.000.—;
- b) načelnik ministrstva za notranje posle, generalni inspektor notranje uprave, načelnik upravnega oddelka banske uprave 1.500.— Din;
- c) načelnik občega oddelka banske uprave, okrožni inspektor 1.300.— Din.

§ 2.

Doklade po tem zakonu začno teči od 1. dne avgusta 1930. leta.

Te doklade se bodo izplačevale za uradnike ministrstva v breme partije 431, za uradnike banskih uprav in za okrožne inspektorje pa v breme partije 441 proračuna ministrstva za notranje posle za leto 1930./31. Kolikor bi v navedenih partijah ne bilo kredita, se izplačilo vrši na plačilo v breme partije 437 proračuna ministrstva za notranje posle za leto 1930./31.

§ 3.

Z dnem 31. julija 1930. se ukinjajo: doklade pomočnika ministra in načelnika ministrstva po pravilniku o posebnih dokladah D. R. br. 87.000 z dne 3. junija 1926., z izpremembami in dopolnitvami po odločbi ministrskega sveta U. B. br. 6.480 z dne 7. maja 1928. in po soglasni

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 11. julija 1930, št. 155/LVIII.

odločbi finančnega odbora narodne skupščine šte. 501 z dne 8. maja 1928., odrejene v členu 2. pod črko I v odstavku g) in d); doklade generalnih inspektorjev po navedenem pravilniku, odrejene v drugem odstavku člena 204. zakona o notranji upravi; pravica pomočnika bana na stanovanje, oziroma stanarino po drugem odstavku § 19. zakona o nazivu in razdelitvi kraljevine na upravna področja; in doklade okrožnih inspektorjev za vozna sredstva po drugem odstavku V. dela odločbe predsednika ministrskega sveta, ministra za notranje posle III. br. 46.666 z dne 23. oktobra 1929.

§ 4.

Ta zakon stoji v veljavo in dobi obvezno moč na dan, katerega se razglasi v »Službenih novinah«.

Našemu ministru za notranje posle priporočamo, naj ta zakon razglasi in skrbi za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj po njem postopajo, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, 4. dne julija 1930.

Aleksander s. r.

Predsednik
ministrskega sveta.
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general
Peter Živković s. r.

Videl in pritisnil
državni pečat,
čuvar državnega pečata,
minister pravde
dr. M. Srškić s. r.

Uredbe osrednje vlade.

87.

Na podstavi § 33. zakona o bolnicah ter v sporazumu z ministrom za gradbe predpisujem

Uredbo

o sanitetsko-tehniških predpisih za gradnjo javnih bolnic.*

Velikost bolnice.

§ 1.

Male bolnice so v zmislu te uredbe bolnice, ki imajo do vstevši 50 postelj za bolnike; srednje so tiste, ki imajo čez 50 do 300 bolniških postelj; velike pa tiste, ki imajo več nego 300 bolniških postelj.

Zemljišče (kraj) za zgradbo bolnice.

§ 2.

Bolnica se sme graditi samo na zemljišču, pripravnem v higienskem pogledu, ki je zadostno obsolnčeno,

* »Službene novine kraljevine Jugoslavijec z dne 1. julija 1930., št. 146/LIII.

prosto v naravi, suho in ocedno; da ima vsaj toliko naravnega padca, da lahko odteka atmosferska voda in snežnica, kolikor se ne vsesa; da ni v bližini stoječih vod, mlak in odprtih kanalov z nečistimi tekočinami, sedanjih ali opuščenih grobišč; da je oddaljeno od obrtnih, industrijskih in drugih naprav in ustanov, ki povzročajo nadležno in škodljivo izparivanje in tekočine; da ni nasedeno z raznovrstnim materialom, v katerem so bile organske materije, temveč je nastalo pod naravnim vplivom v teku stoletij; da ni poplavno in da je na periferiji naselij v prosti naravi, toda za srednje in velike bolnice ne v smeri, kjer se pričakuje razširjenje naselja; da se po možnosti izogiba severnim in vzhodnim vetrovom in zahteva prosto lego proti jugu.

Velikost zemljišča.

§ 3.

Zemljišče za bolnico mora imeti toliko površine, da pride na vsakega predvidenega bolnika povprečno najmanj po 100 kvadratnih metrov, računaje v to število tudi potrebno površino za oddih in sprehajanje (vrt-park) bolnikov.

Toda v povoljnih razmerah se lahko pri pribavljanju zemljišča ali, kadar se imajo na razpolaganje državna, banovinska, občinska, zadužbinska in podarjena zemljišča, za bolnico uporabi večje zemljišče za gospodarske in druge strokovne potrebe bolnice ali drugih sanitetnih ustanov.

Zaščita bolničnih zgradb pred prahom javnih cest (potov, cest).

§ 4.

Ako je bolnično zemljišče ob javni cesti (potu, cesti), mora biti bolnična zgradba postavljena toliko oddaljeno od pota, da prah s ceste pri prometu ne moti bolnikov (kolikor bi kak drug zanesljiv tehniški način ne bi bil uporabljen zaradi odvratanja tega prahu)

Oddaljenost bolničnih zgradb med seboj in od sosednjih zgradb.

§ 5.

Zidovi z okni v prostorih, ki so namenjeni za stalno bivanje bolnikov, morajo biti oddaljeni od ostalih zgradb najmanj 15 metrov, drugi pa najmanj 9 metrov.

Dnevna svetloba bolničnih sob.

§ 6.

Vse bolnične sobe morajo biti osvetljene z neposredno nebesno svetlobo, to je da more na vsako točko poda vplivati vpadni svetlobni kot z najmanj 5° višine. Ako sosednja zemljišča še niso zazidana toliko, kolikor dopuščajo gradbeni predpisi, je treba pri gradnji bolnice poskrbeti za to, da bo gornji pogoj izpolnjen.

§ 7.

Dopuščeno ni zgraditi bolnične zgradbe tako, da bi bil vmesni prostor (dvorišče) od vseh strani obdan z zgradbami.

Stopnišča.

§ 8.

Vsako nadstropje, namenjeno za več nego 40 postelj, mora imeti dve stopnišči z izhodi pod mlo nebo,

Sprejemni oddelek.

§ 9.

V srednjih in velikih bolnicah je potreben za sprejemanje in pregled bolnikov oddelek s posebnih vhodom od zunaj.

Hodniki.

§ 10.

Koridorji (hodniki) z več nego 10 m dolžine morajo biti najmanj 1·80 m široki in se morajo dati zadostno zračiti in ogrevati. Hodniki, daljši nego 25 m, na katerih so bolnične dvorane in sobe, morajo biti enostransko zasedeni.

Zavarovanje pred vlago.

§ 11.

Bolnični prostori v celi površini temelja in poda se morajo zavarovati pred prodiranjem vlage.

Prostori, katerih pod ne leži najmanj 30 cm nad površino zemljišča, se ne smejo uporabljati za bolnike.

§ 12.

Bolnične sobe, ki dobivajo dnevno svetlobo od ene strani, se ne smejo postaviti proti severu.

Zidovi, vrata in okna.

§ 13.

Zidovi bolničnih sob morajo biti gladki, v operacijskih in porodniških sobah kakor tudi v prostorih za nalezljive bolezni tudi še pripravi za omivanje in z zaokroženimi ogli.

Vrata in okna morajo biti enostavna, zaokroženo profilirana, pripravna za omivanje in brisanje in neprikladna za zbiranje prahu.

Stopnišča.

§ 14.

Glavna stopnišča za nadstropja z več nego 25 posteljami morajo biti neogorljiva (zdržati morajo v ognju), za nadstropja izpod 25 postelj pa morajo biti zavarovana pred ognjem v zmislu gradbenih predpisov. Glavna stopnišča je treba postaviti brez vijug, s pravimi koti iste širine kakor stopnišče samo, to je najmanj 1·30 m široko za eno nadstropje, ter 1·50 m za dve nadstropji in za več nadstropij; stopnice morajo imeti najmanj 30 cm širine in 15 cm, največ 16 cm, višine.

Stopnišča morajo dobivati svetlobo in zrak neposredno od zunaj. Vse večje bolnice, posebno bolnice z več nadstropji, morajo imeti dve glavni stopnišči.

Stranska stopnišča smejo biti 0·80 do 1·90 m široka, širina in višina stopnic pa 28/18 cm največ.

Podi.

§ 15.

Podi vseh bolničnih prostorov morajo biti do skrajnih mej možnosti nepropustni za tekočine in tako izdelani, da zaščitijo bolnike pred prehladom, to je, da bodo slabi toplovodi in da delajo čim manj hrupa,

Okna.

§ 16.

Bolnične sobe kakor tudi vsi stranski prostori za bolnike, kuhinje oddelkov, hodniki in stopnišča morajo imeti okna, ki neposredno gledajo v prosto naravo; pri tem mora površina oken v sobah z več posteljami znašati najmanj 6. del površine poda, v sobah z eno posteljo pa najmanj 2 m².

§ 17.

V prostorih, kjer so nameščeni za nalezljivimi boleznimi oboleli ali onemogli, ki ležijo stalno v postelji, se priporoča še večja površina oken, nego je določeno v § 16.

§ 18.

Vsa okna v bolničnih sobah se morajo opremiti s pripravnimi sredstvi za zaščito pred solnčnimi žarki.

Kubatura zraka.

§ 19.

Vsak bolnik mora imeti v sobah z več posteljami prostora najmanj 30 m³, na 7·50 kvadratnih metrov površine poda, v sobah z eno posteljo pa zračnega prostora 35 m³, na 10 kvadratnih metrov površine poda. Za otroke izpod 14 let 15 m³ na 5 m² poda. Pri izračunavanju zračnega prostora se ne vpoštevata višina čez 4 metre.

Največje število postelj v eni dvorani.

§ 20.

Več nego 12 postelj se ne sme postaviti v enem bolničnem prostoru.

Dnevni prostori.

§ 21.

Za bolnike, ki občasno ne ležijo čez dan v postelji, se lahko predvidijo in ustanovijo v vsaki bolnici za vsak oddelek ali vsako nadstropje najmanj en poseben dnevni prostor take velikosti, da prideta na vsakega bolnika po dva kvadratna metra, oziroma najmanjše velikosti do 20 m². Zaprte verande, ki se lahko zadostno ogrevajo, se smejo uporabljati za dnevne prostore. Taki dnevni prostori pa se smejo začasno in v sili uporabljati tudi za bivanje težjih bolnikov.

Kurjava, zračenje, razsvetljava.

§ 22.

Vse bolnične dvorane in sobe in prostori, ki jih uporabljajo bolniki, se morajo tako prirediti, da le lahko in brez ovir ogrevajo, zračijo in razsvetljujejo.

Peči in cevi centralne kurjave v sobah morajo biti z vseh strani dostopne, cevi pa po možnosti v vseh bolničnih prostorih postavljene pod okni.

§ 23.

Okna bolničnih prostorov, hodnikov in stopnišč morajo biti urejena tako, da se morejo lahko odpirati, in biti opremljena s primernimi trajnimi napravami za zračenje.

Minimum količine vode za vsakega bolnika.

§ 24.

Vsaka bolnica mora imeti zadosti higiensko pravilne vode na licu mesta, in sicer najmanj toliko, da pride na vsako bolnično posteljo povprečno po 150 litrov dnevno.

Odstranjevanje nečistih tekočin in izmečkov.

§ 25.

Vsaka bolnica mora imeti primeren sistem odvajanja nečistih in ostalih tekočin in odstranjevanja odpadkov in izmečkov (kanalizacija, straniščne jame in dr.), in sicer na zanesljiv in v higienskem oziru neoporečen način. Izmetavanja in izmečki tistih bolnikov, glede katerih obstaja sum, da vsebujejo krali bolezni (bacije in dr.), se morajo takoj brez odloga na licu mesta v bolnici temeljito razkužiti in napraviti nenevarna.

Stranišča.

§ 26.

Stranišča se ne smejo postaviti povsem blizu bolničnih sob, temveč mora biti med njimi vmesni prostor. Pred straniščem mora biti prostor, v katerega se najprej vstopi. Tako stranišče kakor tudi ta prostor morata biti dobro razsvetljena, za stalno zračenje urejena in se morata dati ogrevati; oba ta prostora morata imeti najmanj po eno okno; ki dobiva zrak neposredno od zunaj. Najmanjša velikost stranišč je 1-00 do 1-50 m površine.

Stranišča morajo biti zadosti prostorna: najmanj eno stranišče za 15 moških bolnikov in eno za 10 ženskih bolnikov. Moški morajo imeti v posebnem oddelku stranišča pisoar. Za osebje za negovanje bolnikov mora biti posebno stranišče, oddeljeno od bolničnega.

Stranišča morajo biti postavljena proti severu ali severovzhodu.

Podi stranišča in njegovega predprostora morajo biti izdelani v materialu, nepropustnem za tekočine in pripravnem za omivanje; zidovi morajo biti gladki in tudi pripravljeni za omivanje.

Na instalacijo in konstrukcijo stranišča v bolnici se mora pri gradnji posebno paziti kakor tudi na to, da bo funkcioniranje trajno, v primeru tehniške poškodbe pa popravilo lahko in dostopno.

V vsakem primeru mora biti stranišče urejeno za izpiranje z vodo.

Kopalnica.

§ 27.

Vsaka kopalnica mora imeti za vsak oddelek prostor za kopanje bolnikov. Velikost kopalnice se določa približno tako, da pride na vsakih 15 bolnikov po ena kad, postavljena tako, da se more priti k bolniku z vseh strani; razen tega se mora postaviti v istem prostoru nekoliko tušev (pršnic) s polodprtimi celicami za lahke bolnice in osebje za negovanje bolnikov. Predvideti se mora tudi kopalnica za zdravnike, kakor tudi kopalnica za bolnike ob sprejemu in vstopu bolnikov v bolnico.

V bolnicah čez 300 postelj se mora predvideti tudi centralna kopalnica s kadmi in pršnicami za bolnike in osebje. Take kopalnice se smejo razširiti tudi na posebne terapijske namene.

Ambulančna soba.

§ 28.

Vsaka bolnica mora imeti sobo za zdravniške preglede in preiskave kakor tudi prostor, ki služi za prvo pomoč, previjanje, zdravljenje in dr.

Sobe za posameznike.

§ 29.

V bolnici se morajo predvideti tudi manjše in posamezne sobe za bolnike, ki jih je treba odločiti, neodvisno od nastanjenja nalezljivih bolnikov iz § 37. te uredbe.

Priročna kuhinja.

§ 30.

V vsaki bolnici mora biti poseben prostor za segrevanje jedil pred razdelitvijo, za pripravljanje čaja, mleka in dr.

Vsi prostori, omenjeni v § 28. do 30., se predvidijo v srednjih bolnicah po potrebi v večjem številu.

§ 31.

Vsaka bolnica mora imeti, v meri in obsegu njene predvidene velikosti in strokovne potrebe, sobe za operacije s posebno higiensko in kirurško uredbo, v katerih se morejo vršiti tudi aseptične operacije.

Gospodarski prostori.

§ 32.

Gospodarski prostori: kuhinja, pralnica, kleti, skladišča in dr. se morajo tako predvideti in postaviti, da v bolniške sobe in bivališča nikakor ne morejo priti izparivanja in ropot iz teh prostorov.

V vseh velikih bolnicah se morajo ti prostori postaviti v posebni zgradbi ali posebnem delu zgradbe.

Razkuževalni prostori.

§ 33.

Vsaka bolnica mora imeti razkuževalne aparate v posebni zgradbi ali posebnem delu zgradbe po svoji potrebi in svojem namenu.

Kapela - Soba za sekcije.

§ 34.

Za umrle mora imeti vsaka bolnica poseben prostor, ki služi samo temu namenu kot kapela. Srednje in velike bolnice morajo imeti za ta namen posebno zgradbo ali poseben del zgradbe z zadostnimi prostori za verski obred in za izvrševanje sekcij.

§ 35.

Dopuščeno je, da smejo biti pralnice, kapela in prostori za razkuževanje zgrajeni pod isto streho, ako so z masivnimi zidovi popolnoma ločeni drug od drugega. Samo čista stran razkuževalnega prostora sme biti v zvezi s pralnico.

Moški in ženski bolniki v posebnih sobah in oddelkih.

§ 36.

Moški in ženski bolniki, izvzemši otroke do 10 let, se morajo nastanjati v posebne prostore bolnice: v sred-

njih in velikih bolnicah najboljše v posebnih bolniških oddelkih.

§ 37.

Za izolacijo (odločanje) bolnikov od nalezljivih bolezni se morajo v vsaki bolnici ustanoviti posebne sobe s stranišči, kopalnicami in kuhinjo za čaj. V srednjih in velikih bolnicah se morajo ti prostori predvideti v posebni zgradbi, v malih bolnicah pa vsaj v posebnem oddelku bolnične zgradbe s posebnim vhodom od zunaj.

§ 38.

Kuhinja, pralnica, kapela in soba za sekcijo morajo biti znotraj obložene vsaj v višini do dveh metrov od poda, s takim materialom, da se morejo lahko omivati. Tudi podi se morajo tako izdelati, da so popolnoma nepropustni za tekočine in da se morejo lahko omivati in razkuževati. Predvideti se mora, da se more v teh prostorih odvajati tekočina po kanalu.

§ 39.

V primerih, kadar se v prejšnjih bolniških zgradbah ali pri adaptiranju drugih zgradb za bolnično potrebo prezidava, dozidava in gradijo novi bolniški oddelki ali novi deli prejšnjih oddelkov, se morajo pri tem izpolniti pogoji za zgradbo takih prostorov, ki so določeni za gradnjo novih bolnic v dosedanjih paragrafih te uredbe.

Zavodi za duševno obolelost, božjastnike (epileptike) in slaboumne.

§ 40.

Za oddelke ali prostore za tiste, ki stalno ali samo občasno po dnevu leže v postelji, za razdražene, nemirne ali take, katerim je potrebna posebna nega, za slabe in nečiste bolnike (sprejemnice, dvorane za opazovanje, oddelke za kahektične, prostore za nečiste in slično) veljajo predpisi §§ 2. do 39. te uredbe.

Toda dopuščene so izjeme od teh paragrafov za omenjene prostore, ako bi uporaba teh pogojev ovirala zanesljivo čuvanje bolnikov ali preglednost teh prostorov ali ako bi posebne razmere in okolnosti teh zavodov zahtevala take izjeme. Pa tudi v teh izjemah se mora vendar zagotoviti zadostna svetloba, ogrevanje in skrbno zračenje.

§ 41.

Za duševno obolele, ki čez dan ne uporabljajo spalnice, ki so snažni in povsem čisti, se sme za enega bolnika zmanjšati minimum kubature zraka na 15 m³, površina poda dnevnega prostora pa na 1 m².

Delavnice zanje se smejo namestiti v svetlih, suhih in dobro prezračenih podprilicnih prostorih (suterên).

§ 42.

Pri oddelkih za duševno obolele, ki ne spadajo pod določilo § 40. posebno pri kolonialnih zgradbah, vaških hišah in vilah za mirne in telesno snažne bolnike ni potrebno uporabljati določil §§ 2. do 39. Samo po sebi se razume, da se morajo tudi za take bolnike glede ogrevanja, zračenja, razsvetljave, preskrbe z vodo in odstranjevanja izmečkov in nečistih vod uporabljati obči higienski predpisi.

Zavodi in okrevališča za živčne bolezni, za alkoholike in slične ustanove.

Ta določila veljajo tudi za bolnice za živčne bolezni, okrevališča za živčne bolnike, zavode za alkoholike in slične ustanove. Toda v vsaki bolnici za živčne bolezni i. dr. se morajo prostori za stalno ležeče, slabe in kahektične bolnike predvideti v zmislu § 40. kakor tudi zadosti kopalnic, možnosti za zaposlitev in dovolj površine za gibanje v prosti naravi.

Izolacijski prostori v zavodih za duševne bolezni.

§ 43.

V malih zavodih za duševno obolele, božjastnike in slaboumne izpod 25 postelj mora biti najmanj eden pripraven prostor s 40 m³ zraka za odločanje (izolacijo) bolnikov, v srednjih zavodih pa najmanj dva taka prostora. Veliki zavodi morajo imeti več takih prostorov, zlasti pa tudi za izolacijo nalezljivih bolezni.

Zdravilišča za pljučne bolezni.

§ 44.

Zdravilišča za pljučne bolezni kakor tudi oddelki za te bolezni v javnih bolnicah spadajo pod določila §§ 1. do 39. V teh zavodih in oddelkih se morajo predvideti prostori za zabavo in bavljenje, kakor tudi pokrita ležišča za zdravljenje v prosti naravi po velikosti teh zavodov ali oddelkov.

Za tiste bolnike, ki po dnevu ne uporabljajo spalnice (z ozirom na ležišča v prosti naravi i. dr.), je dopuščeno z gotovo predpostavko izdatnega zračenja, svetlosti in obstoječega dnevnega prostora zmanjšati zračni prostor v spalnica h z več posteljami na povprečno 20 m³, pri otrocih izpod 14 let pa na 12 m³ za posteljo.

Gozdna okrevališča, ferialne kolonije in slične ustanove.

§ 45.

Za okrevališča v gozdnem predelu, domove ferialnih kolonistov in slične ustanove veljajo predpisi §§ 42. in 43.

Porodnišnice, zavetišča in domovi za babice, za dojenčice; dečja dnevna zavetišča in slično.

§ 46.

Za porodnišnice, zavetišča in domove za porodnice, domove za dojenčice, dečja dnevna zavetišča in slične zavode ali oddelke v obči bolnicah veljajo §§ 2. do 39. za tiste prostore, v katerih se nastanjajo porodnice in bolni dojenčici s tem, da bo v sobah z več porodnicami za vsako od njih z otrokom najmanj 30 m³, v posebni sobi za 1 porodnico z otrokom pa najmanj 40 m³ zračnega prostora.

§ 47.

V porodnišnicah z več ko štirimi posteljami se mora predvideti posebna soba za porode s predpisano uredbo. V porodniških zavodih, ki služijo tudi za zdravljenje ženskih bolezni in nimajo več nego 10 postelj, pa se sme porodniška soba uporabiti hkratu tudi kot operacijska soba.

Za ostale prostore, posebno za prostore za noseče žene, veljajo predpisi § 42.

§ 48.

Za porodnišnice z najmanj 10 posteljami je potrebna najmanj ena soba za izolacijo na otroški mrzlici obolelih in za septični splav, s posebnim straniščem, kopalnico in razkuževalnim aparatom za perilo in dr.

§ 49.

V domovih za dojenčke, dečjih dnevnih zavetiščih in sličnih ustanovah mora biti v prostorih za zdrave dojenčke in male otroke zračnega prostora najmanj 10 m³ za vsako posteljo; v sobah za bolne dojenčke in male otroke pa najmanj 10 m³ za vsakega otroka.

Izjeme od predpisov v posebnih primerih.

§ 50.

V posebnih primerih se smejo v zavodih za izvestne bolnike, n. pr. za bolnike, ki so bolni na očesnih boleznih, napraviti izjeme od predpisa § 12.

Zavodi in domovi za pohabljenе in ortopedske ustanove.

§ 51.

Za zavode in domove za pohabljenе in ortopedske zavode veljajo predpisi v zmislu §§ 42. in 43.

Sklepna določila.

§ 52.

Izjeme od predpisov te uredbe smejo biti samo z dovoljenjem ministra za socialno politiko in narodno zdravje, in to samo izjemoma in v posebno nujnih primerih gospodarskih, gradbeno-tehniških, sanitetnih in drugih razlogov, pa tudi to s pogojem, da so izpolnjeni osnovni higienski predpisi.

§ 53.

Ta uredba velja od dne objave v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 6. junija 1930. S. broj 12.322.

Minister za socialno politiko
in narodno zdravje:
Nikola Preka s. r.

88.

Na podstavi člena 190. zakona o notranji upravi predpisujem naslednjo

Uredbo

o izpremembi meje in ugotovitvi področja srezov Čabar in Kočevje Dravske banovine.*

Člen 1.

Občine: Osilnica, Trava in Draga se izločijo iz kočevskega sreza Dravske banovine in se pridružujejo Čabarskemu srezu v isti banovini.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 16. julija 1930, št. 159/LIX.

Člen 2.

Ta uredba stopi v veljavo z dnem, ko se razglasi v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 30. junija 1930., III. br. 31.158.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja
divizijski general:
Peter Živković s. r.

89.

Gospod minister za poljedelstvo je pod števil. 21.327/III. b z dne 12. aprila 1930. izdal tole naredbo:

Na podstavi čl. 2., čl. 3., čl. 7. in čl. 23. zakona o odvratanju in zatiranju živalskih kužnih boleznih z dne 14. junija 1928., in zaradi potrebne zaščite, da se ne zatrošijo živalske kužne bolezni iz inozemstva v našo državo, predpisujem:

Naredbo

o uvažanju živali v potniškem in poštnem prometu po železnici, ladji ali drugih dovoljenih prevoznih sredstvih ter po kopnem.*

Člen 1.

Pri uvažanju psov in mačk iz držav, s katerimi to vprašanje ni urejeno s posebnimi dogovori, se mora vedno predložiti potrdilo o izvoru, opremljeno s potrdilom državnega ali od državnega oblastva posebej za to pooblaščenega veterinarja o zdravstvenem stanju kakor tudi o tem, da v kraju izvora ob času odprave v zadnjih štirih mesecih ni bilo primerov stekline (lysa).

Člen 2.

Pri uvažanju perutnine iz držav, s katerimi to vprašanje ni uravnano s posebnimi dogovori, se mora predložiti potrdilo o izvoru, opremljeno s potrdilom državnega ali od državnega oblastva posebej za to pooblaščenega veterinarja o zdravstvenem stanju kakor tudi o tem, da v kraju izvora ob času odprave v poslednjih 14 dneh ni bilo kužnih boleznih, katerih prijava je obvezna in ki so prenosne na perutnino.

Člen 3.

Uvažanje vseh vrst papig je prepovedano.

Člen 4.

Za uvoz ptic v kletkah (ptic-pevk i. dr.), plemenskih kuncev, morskih prašičkov, podgan, miši itd., ni potreba nikakršnega zdravstvenega potrdila.

Člen 5.

Za uvoz živali, ki se prevažajo ločeno od drugih živali ter so določene za cirkuške predstave, za zoološke

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 23. junija 1930, št. 139/LII.

vrtove, za parke divjačine in slične ustanove, zadostuje samo uradno veterinarsko potrdilo o zdravju dotičnih živali.

Pri razkladanju takih živali v naši državi je potrebno potrdilo, da so z veterinarskih pregledom, izvršenim pri razkladanju, bile spoznane za zdrave in da se iz razkladalne postaje prevažajo neposredno v kraj namembe.

Člen 6.

Ta naredba stopi v veljavo, kadar se razglasi v »Službenih novinah«.

(Iz veterinarskega oddelka ministrstva za poljedelstvo, 12. aprila 1930. — Br. 21.327/III. b.)

90.

Pravilnik

o opravljanju državnega strokovnega izpita predmetnih učiteljev(ic) II. (druge) kategorije tehniških srednjih šol, višjih ženskih obrtnih-strokovnih šol, moških in ženskih strokovnih obrtnih (delovodskih) šol po § 54. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih.*

Člen 1.

Državni strokovni izpit za predmetne učitelje(ice) II. (druge) kategorije tehniških srednjih šol, višjih ženskih obrtnih-strokovnih šol, moških in ženskih strokovnih (obrnih, delovodskih) šol se opravlja pred komisijo, ki jo določi minister za trgovino in industrijo na ozemlju uprave mesta Beograda, bani pa v svoji banovini.

Člen 2.

Člane izpitne komisije postavlja minister za trgovino in industrijo, oziroma ban. V komisijo pridejo: odposlanec ministrstva za trgovino in industrijo, oziroma bana kot predsednika, direktor ali upravitelj-upraviteljica v členu 1. omenjene šole in potrebno število-izpraševalcev, v prvi vrsti učiteljev, za vsako stroko za člane.

Kraji za sestavo izpitnih komisij so sedeži banovin.

Ako v kaki banovini ni strokovnih oseb za izpraševanje, se lahko za člane komisije postavijo tudi osebe iz drugih upravnih področij po zaslišanju ministrstva za trgovino in industrijo.

Člen 3.

Pravico do opravljanja izpita doseže kandidat, začasni predmetni učitelj-ica, ko je dovršil drugo leto svoje državne službe v eni izmed šol, navedenih v členu 1.

Člen 4.

Kandidat sme največ dvakrat delati izpit. Prvikrat mora kandidat delati izpit do konca tretjega leta svoje državne službe.

Drugokrat sme kandidat delati izpit po 6 meseceh od prvega opravljanja izpita, toda zopet do konca tretjega leta svoje državne službe.

Ako kandidat ne opravi izpita ali ga ne opravi v teku tretjega leta svoje državne službe, se odpusti iz službe v resoru ministrstva za trgovino in industrijo.

Izpiti se opravljajo v mesecu aprilu in oktobru.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 16. julija 1930., št. 159/LIX.

Člen 5.

Prošnje za izpit predložijo kandidati izpitni komisiji po redni poti. Ko se predložijo prošnje komisiji, poda direktor oziroma upravnik-ca šole brez ozira na to, ali je član izpitne komisije ali ne, svoje mnenje o službovanju prosilca in njegovi sposobnosti za učiteljski poklic.

Člen 6.

Kandidat mora pri izpitu dokazati, da pozna načelo pouka svoje šole in da obvlada učno gradivo te šole.

Člen 7.

Izpit se deli v štiri skupine:

I. Tehniško za stroke: 1. strojno, 2. elektrotehniško, 3. gradbeno-arhitektonsko, 4. industrijsko-kemijsko, 5. lesno, 6. tekstilno, in 7. geometrijsko.

II. Umetniško za stroke: 1. kiparstvo, 2. slikarstvo, in 3. risanje.

III. Skupino ženskih veščin.

IV. Skupino občega pouka.

Člen 8.

K izpitu iz I. skupine se pripuščajo kandidati, ki so dovršili tehniško srednjo šolo s predpisanim sklepnim izpitom ali absolvirali tehniško fakulteto ali dovršili veliko tehniško šolo brez diplomskega izpita.

K izpitu iz II. skupine se pripuščajo kandidati, ki so dovršili umetniško šolo ali akademijo s predpisanim sklepnim izpitom.

K izpitu iz III. skupine se pripuščajo kandidati, ki so dovršili višjo žensko obrtno ali njej enako šolo za strokovne učiteljice, s predpisanim sklepnim izpitom.

K izpitu iz IV. skupine se pripuščajo kandidati, ki imajo popolno srednjo šolo z izpitom zrelosti ali srednjo šolo s predpisanim sklepnim izpitom.

Člen 9.

V prošnji izjavi kandidat, iz katere pod členom 7. navedenih skupin želi delati izpit.

Člen 10.

Izpit se deli v dva dela: obči in strokovni.

Člen 11.

V občem delu izpita mora kandidat dokazati:

1. da zna srbsko-hrvatsko ali slovensko slovnico; glavne momente iz srbsko-hrvatske in slovenske književnosti, zgodovine in zemljepisja;

2. da pozna načela pedagogike in metodike svojih predmetov;

3. da pozna šolsko administracijo in zakone o strokovnih šolah;

4. da pozna predpise, ki se nanašajo na kraljevsko oblast, vrhovno državno upravo, porazdelitev kraljevine na upravna področja, državno računovodstvo, državne uslužbenke, zakon o delih in zaščiti delavcev.

Člen 12.

Strokovni del izpita obsega štiri naloge:

1. domača naloga, 2. klavzurna naloga, 3. ustni izpit in 4. predavanje v razredu.

Člen 13.

Domačo nalogo določi izpitna komisija.

Člen 14.

Rok za izdelavo domače naloge je dva meseca. Predsednik izpitne komisije sme iz upravičenih razlogov podaljšati rok še za dva meseca. Kandidat sme izdelano domačo nalogo izročiti komisiji tudi pred pretekom določenega roka, toda ne pred pretekom 1 meseca.

Člen 15.

Kandidat mora označiti literaturo, ki jo je uporabljal pri izdelavi domače naloge.

Ako domača naloga ne pokaže dovoljne obče in literarne izobrazbe kandidata, ga izpitna komisija ne pripusti k nadaljnjemu izpitu in smatra se, da kandidat prvič ni opravil izpita.

Člen 16.

Klavzurna naloga se izdeluje z namenom, da se vidi, koliko je kandidat izobražen v svoji stroki.

Klavzurna naloga traja najdalj 4 ure in se vrši pod nadzorstvom članov komisije. Kandidatu se pri izdelavi klavzurne naloge dovoljujejo ročne knjige za uporabo.

Ako komisija ne sprejme klavzurne naloge, se kandidat odbije od daljnjega izpita in se smatra, da prvič ni opravil izpita.

Člen 17.

Z ustnim izpitom mora kandidat pokazati poznavanje svoje stroke in izobrazbe po nižje navedenem programu ter v prvi vrsti zagovarjati svojo domačo nalogo:

I. za tehniško skupino:

1. strojno stroko: mehanična tehnologija; mehanika; termodinamika in nauk o toploti; parni kotli in motorji; železne konstrukcije; hidravlični stroji; dvigala in sesalke; električni stroji v obliki načel, namen obrtnih delavnic v strokovnih šolah in tehniški predpisi;

2. elektrotehniško stroko: elektrotehnika vobče; električni stroji, električno merjenje; mehanika; uporabljena elektrotehnika; telegrafija, telefonija in radiografija; projektiranje električnih naprav; elektrokemija; osnove kemijske in mehanične tehnologije in tehniški predpisi;

3. gradbeno-arhitektonsko stroko:

a) arhitektonsko: projektiranje in izdelava proračunov; slogi; gradbene konstrukcije; o betonu vobče; mehanika in statika; kemijska in mehanična tehnologija z ozirom na arhitektonsko stroko in hišne instalacije; gradbeni stroji in tehniški predpisi;

b) gradbeno: gradbene konstrukcije; kemijska in mehanična tehnologija; hitrotehnika vobče; inženjske in gradbene konstrukcije; o betonu vobče; ceste in železnice; o železnih, lesenih in kamenitih mostovih; predori (tuneli); o projektiranju zgradb; izdelava proračuna in tehniški predpisi;

4. industrijsko-kemijsko, lesno in tekstilno stroko:

a) kemijsko: uporabljena kemija v industriji in obrti; organska in anorganska kemija; analitična kemija; kemijska in mehanična tehnologija; elektrokemija in njena važnost; poznavanje blaga in kemija živil; mikroskopiranje in njegova praktična uporaba; izdelava proračunov in tehniška administracija;

b) lesno: o gozdarstvu pri nas in njegovi gospodarski važnosti; mehanična tehnologija; osnove organske in anorganske kemije; o analitični kemiji; osnove gradbene konstrukcije; poznavanje materiala; strokovna kalkulacija, izdelava proračunov in projektov in tehniška administracija;

c) tekstilno: poznavanje tekstilne industrije naše kraljevine; kemijska in mehanična tehnologija, kolikor prihaja v poštev za tekstilno stroko; barvanje, beljenje in apreture tkanin; važnost svobodnega in tehniškega risanja za tekstilno industrijo in obrt; poznavanje blaga in sirovin; tehniška administracija in izdelava proračunov s potrebnimi načrti;

č) geometersko: nižja geodezija; komasacija; katastrski predpisi, zemljiške knjige in njihova uredba, predpisi o oceni zemljišč; izdelava načrtov vseh vrst, tehniška administracija.

II. Za umetniško skupino:

a) kiparstvo: poznavanje del antične umetnosti srednjeveške umetnosti do danes; iz ornamentike, o stiliziranju po predmetih iz prirode in komponiranje ornamentov; tehnologija; ornamentalno delo po figurah; svobodna kompozicija v kiparstvu; proračuni in administracija; klesanje (skulptura);

b) slikarstvo: poznavanje antične umetnosti in ornamentike, stiliziranje ornamentov po prirodi in komponiranje v barvi; uporaba svobodnega in tehniškega risanja v strokovnih šolah; o važnosti svobodnega risanja v strokovnih šolah; tehnologija; izdelava proračunov in administracija; o slogih poznavanje umetnosti srednjega in novega veka do danes;

c) risanje: o slogih vobče; prostoročno risanje; tehniško risanje; tehnologija; stiliziranje iz prirode; izdelava proračunov; osnove risalne geometrije in perspektive; uporaba svobodnega risanja v strokovnih šolah, važnost tehniškega risanja v strokovnih šolah; tehniška administracija.

III. Za skupino ženskih veščin:

Krojenje in sivanje ženskih oblek in perila in izdelava vezenin; uporaba strokovnega in svobodnega risanja; poznavanje materiala z osnovami tehnologije; poznavanje orodja in strojev; kalkulacija pri izdelavi predmetov; poznavanje in razvoj narodnih noš in motivov; administracija.

Pri izpitu se bo posebno pazilo na specialno grano kandidatove stroke.

IV. Za skupino občega pouka:

Znanje vseh računskih vrst, uporabljenih v obrtnih in industrijskih podjetjih; izdelava, ponudba za javne in zasebne nabavke z ozirom na zakon o državnem računovodstvu; administracija obrti in industrijskih podjetij; poznavanje materiala; osnove knjigovodstva in računovodstva javnih in privatnih ustanov; gospodarska korespondenca; zakon o delavnicah (obrtih), zakon o zavarovanju delavcev.

Člen 18.

Po ustnem izpitu mora kandidat predavati v razredu iz predmeta svoje stroke. Temo za to predavanje mu določi izpitna komisija dan poprej.

Člen 19.

Po dovršenem predavanju odloči izpitna komisija takoj o tem, ali je kandidat opravil izpit in s katero oceno ali ne.

Odločba komisije se priobči kandidatu takoj.

Člen 20.

Ocene so naslednje: izpit je opravil odlično; izpit je opravil soglasno; izpit je opravil z večino glasov; izpita ni opravil.

Odlično more opraviti izpit tisti kandidat, ki pokaže iz vseh predmetov in delov izpita odličen uspeh.

Člen 21.

O uspehu izpita izda izpitna komisija s svojim pečatom izpričevalo, ki ga podpišejo predsednik in člani komisije. V izpričevalo se vpišejo ocene posameznih izpitnih predmetov z dodatkom, da se kandidat proglašaja za sposobnega za predmetnega učitelja šol, omenjenih v členu 1.

Obliko izpričevala predpiše ministrstvo za trgovino in industrijo

Člen 22

O izpitu se piše zapisnik, v katerega se beležijo imena kandidatov, stavljena vprašanja in ocene o pokazanem uspehu posameznih predmetov.

Predsednik komisije določi zapisničarja izmed izpraševalcev.

Člen 23.

Predsedniki izpitne komisije predložijo na koncu vsakega izpita poročilo ministrstvu za trgovino in industrijo za izpite, ki so se vršili na ozemlju uprave mesta Beograda, pristojnim banom pa za izpite, ki so se vršili na njihovem ozemlju.

Člen 24.

Za izpitno nagrado pripada po odločbi g. ministra za finance, D. R. broj 72.1000 z dne 4. junija 1927. predsedniku in članom izpitne komisije po 80.— Din v bréme kandidata.

Članom komisije, ki pridejo iz kraja izven sedeža komisije, pripada redno povračilo dnevnic in potnih stroškov po uredbi o potnih in selitvenih stroških državnih uslužbencev.

Člen 25.

Ta pravilnik stopi v veljavo z dnem razglasitve v Službenih novinah.

V Beogradu, dne 8. julija 1930. I. broj 19.457/0.

Minister za trgovino in industrijo

Juraj Demetrović s. r.

91.

Na podstavli člena 81. zakona o državni trošarini predpisujem naslednji

Pravilnik

za izvrševanje določil o banovinski in občinski trošarini.*

* Službene novine kraljevine Jugoslavije z dne 16. julija 1930., št. 159/LIX.

Člen 1.

Banovinska in občinska trošarina se pobira na tiste predmete in v tisti višini, kakor bo to posamezni banovini oziroma občini dovoljeno v zmyslu člena 75. in 79. zakona o državni trošarini.

Člen 2.

Banovinska in občinska trošarina se plača v tistem kraju, kamor je trošarinski predmet prenešen zaradi potrošnje. V mestih in trgih, kjer so občinske trošarinske postaje (mestne mitnice) se plača trošarina pri vnosu blaga v mestni okoliš, kolikor se ne vnaša v javno ali privatno trošarinsko skladišče.

Člen 3.

Banovinska in občinska trošarina se ne more pobirati na trošarinske predmete pri tvorniških podjetjih, skladiščih, trgovcih in točilcih na debelo vse dotlej, dokler ne prodajo blaga za potrošek v področju dotične občine. Ako odide blago zaradi potrošnje v drugo občino, pobere trošarino ta občina.

Člen 4.

Za dokaz, da je trošarina tako banovinska kakor občinska plačana, služi potrdilo ali priznanica organa ali blagajnice, pooblaščenega za pobiranje trošarine.

Člen 5.

(1.) Banovinsko trošarino pobirajo redno občinski organi ali tista oblastva, ki pobirajo tudi občinsko trošarino, obenem z občinsko trošarino in jo izročijo svoji občini, ki mora vsak dan izročati zneske banovinske trošarine poštni hranilnici na korist računa dotične banovine. Na blago, ki se uvaža iz inozemstva, pobirajo banovinsko trošarino carinarnice pri uvozu, ako je blago namenjeno za potrošnjo na področju tiste občine, v kateri je carinarnica.

2. V izjemnih primerih, kadar ni mogoče pobirati banovinske trošarine na način iz odstavka (1) tega člena, dovoli minister za finance na predlog bana, da pobirajo banovinsko trošarino davčne uprave, ki izročajo vse zneske naslednji dan poštni hranilnici za račun dotične banovine.

Člen 6.

Tako občine kakor tudi davčne uprave in carinarnice, ki bodo pobirale banovinsko trošarino, morajo vsakih deset dni predložiti svoji banovini poročilo o znesku pobrane banovinske trošarine minulih desetih dni z dokazom, da je dotična vsota trošarine položena pri poštni hranilnici. Banovinska uprava mora občini oziroma davčni upravi ali carinarnici za vsako prejeeto in obračunano vsoto trošarine izdati potrdilo.

Člen 7.

Pobrana banovinska in občinska trošarina se vrne lastniku blaga v vsakem tistem primeru, kada se v. a. tudi državna trošarina.

O povračilu odloča tisto oblastvo, ki je pobralo trošarino. Proti odločbi tega oblastva je pripustna pritožba na finančno direkcijo v roku 15 dni od dneva vročitve odločbe.

Povračilo izplača banska uprava po predhodni pritožbi. Banska uprava lahko vložiti tudi pritožbo proti odločbi o povračilu na finančno direkcijo.

Člen 8.

V primerih, kadar bodo državni organi pobirali banovinsko trošarino, se morajo zneski, zadržani za nagrado uslužbenecem po 5%, izročiti pristojni finančni direkciji kot depozit s poročilom, kateri organi po imenu so sodelovali pri pobiranju. Finančna direkcija predloži 30. junija in 31. decembra vsakega leta poročilo ministrstvu za finance o znesku, deponiranem za nagrado osebju, kakor tudi imena oseb, ki so sodelovale pri pobiranju banovinske trošarine.

Člen 9.

Nagrada za pobiranje banovinske trošarine se razdeli z odločbo ministra za finance, in sicer tako, da morejo biti pri razdelitvi deležne osebe, ki so neposredno pobirala trošarino, in osebe, ki so nadzirale pravilnost izvršenega pobiranja.

Člen 10.

V onih primerih, v katerih pobirajo banovinsko trošarino davčne uprave, oziroma carinarnice, morajo koncem koledarskega leta poslati vse obračune z bansko upravo o pobiranju in izročitvi banovinske trošarine ministrstvu za finance, oddelku za davek na cenzuro.

Člen 11.

(1.) Smatra se, da je zakrivil tihotapstvo banovinske in občinske trošarine vsakdo, ki vnese v področje občine predmet, za katerega je treba plačati banovinsko, oziroma občinsko trošarino, pa ne plača ustrežajoče banovinske, oziroma občinske trošarine.

(2.) Prav tako se smatra za tihotapstvo, ako se na področju občine proizvaja trošarinski predmet, za katerega je treba plačati banovinsko in občinsko trošarino, pa se ne plača trošarina, kadar se dá v promet ali na potrošnjo na področju dotične občine.

Člen 12.

Kdor zakrivi tihotapstvo banovinske trošarine, se kaznuje po členu 34. zakona o državni trošarini s tem, da sme denarne kazni po tihotapskih prestopkih, storjenih z navadnim vinom in žganjem, finančna direkcija na pritožbo znižati do ene petine.

Člen 13.

Za preiskavo in obsodbo po tihotapskih prestopkih je pristojno tisto oblastvo, ki pobira banovinsko trošarino. Proti odločbi oblasti prve stopnje je v vsakem primeru dopustna pritožba na finančno direkcijo v roku 15 dni od dneva prejema odločbe, proti odločbi tega oblastva pa je dopustna pritožba na upravno sodišče v roku 30 dni od dneva prejema odločbe. Proti odločbi upravne sodišča ni pritožbe na državni svet.

Člen 14.

Odločbe o prekinitvi kazenske preiskave kakor tudi razporedne odločbe se dostavljajo pred izvršitvijo finančni direkciji v odobritev.

Člen 15.

Z denarjem, dobljenim od kazni zaradi tihotapskih prestopkov, se razporeja po členu 60. zakona o državni trošarini. Ovadnik in zasačnik ne more biti državni in banovinski uslužbenec izvzemši uslužbenca finančne kontrole.

Člen 16.

Pri prevozu vina, žganja in špirta brez plačane banovinske in občinske trošarine se priznava za banovinsko in občinsko trošarino tista transportna izguba, ki se predvideva tudi za državno trošarino.

Člen 17.

V vsakem primeru, v katerem se dovoljuje uporaba trošarinskega predmeta, denaturiranega ali drugače brez plačane državne trošarine, se na ta predmet ne pobirajo niti banovinska niti občinska trošarina.

Člen 18.

Banovine in občine ne bodo mogle pobirati večje trošarine na navadna namizna vina v steklenicah z enim litrom ali več brez etiket in kopic, nego je predvidena za vina v sodih.

Člen 19.

Na količine trošarinskih predmetov, ki se zatečejo 1. dne aprila 1930. pri proizvajalcih, prodajalcih na drobno in na debelo, kakor tudi pri trgovcih se ne more pobirati eventualna razlika v banovinski trošarini, ako je za nje plačana banovinska (oblastna) trošarina po stari stopnji. Prav tako se ne more pobirati banovinska trošarina na te predmete, ako se prenesejo v kako drugo banovino zaradi potrošnje. V tem primeru morajo biti računi, ki spremljajo blago, potrjeni po kontrolnem organu, da je banovinska trošarina plačana.

Od tega se izvzema pivo, na katero se bo mogla pobirati samo razlika v višini banovinske trošarine na vse količine, ki se zatečejo 1. dne aprila 1930.

Člen 20.

Banovinska in občinska trošarina se sme pobirati po novi stopnji od tistega dne, katerega je nova povišana stopnja razglašena v »Službenih listih« dotične banovine.

Člen 21.

Ko stopi ta pravilnik v veljavo, se mora v vseh banovinah postopati po teh predpisih in vse občine, ki imajo občinsko trošarino, morajo svoje obstoječe predpise prilagoditi temu pravilniku.

Člen 22.

Ta pravilnik stopi v veljavo, ko se razglasi v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 9. julija 1930. Broj 50.603.

Minister za finance:
dr. St. Šverljuga s. r.

92.

Na podstavi člena 45 zakona o banski upravi in v soglasju z ministrom za notranje posle predpisujem dopolnitve pravilnika o sestavi in delokrogu banskega sanitetnega sveta.

Dopolnitve pravilnika o sestavi in delokrogu banskega sanitetnega sveta.*

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 16. julija 1930., št. 159/LIX. — Pravilnik gl. »Uradni list« z dne 24. decembra 1929., št. 45/13.

§ 1.

V § 2 točka b) se dopolnjuje 3. odstavek in se glasi: Izrednih članov je 5; v četrtem odstavku se stavek: »izmed izrednih članov . . . . .« dopolnjuje in se glasi: »Izmed izrednih članov mora eden pripadati sanitetsko-tehniški stroki, eden lekarničarski stroki, eden pravniški, eden socialno-politični in eden veterinarski stroki.

§ 2.

Te dopolnitve se morajo objaviti v banskih službenih listih ter veljajo od dne objave v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 20. junija 1930. Br. 13492.

Minister za socialno politiko
in narodno zdravje:

Nikola Preka s. r.

Razne objave iz „Službenih novin“.

93.

Številka 163 z dne 21. julija 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 23. junija 1930.: Postavljena sta po službeni potrebi: Voušek Fran, sekretar kraljevske banske uprave v Ljubljani, uradnik 6. skupine I. kategorije, za sekretarja sreskega načelstva v Mariboru - levi breg, v isti skupini in kategoriji; dr. Senekovič Ivan, sreski podnačelnik litijskega sreza, uradnik 4. skupine I. kategorije, za sreskega načelnika v Samoboru, v isti skupini in kategoriji.

Odlok ministrstva za zgradbe od 24. junija 1930.: Napredoval je na dosedanem službenem mestu: Komel Anton, inženjerski pripravnik v 9. skupini I. kategorije pri tehničnem razdelku sreskega načelstva v Celju, za tehničnega pristava v 8. skupini I. kategorije.

Številka 164 z dne 22. julija 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja: Postavljen je po službeni potrebi v Centralnem presburoju ministrskega predsedništva za dopisnika v 2. skupini II. kategorije: Zobec Anton, pomožni sekretar kraljev. banske uprave Dravske banovine, uradnik iste skupine in kategorije.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 12. junija 1930.: Postavljen je za direktorja kmetijske ogledne in kontrolne postaje v Ljubljani v 4. a skupini I. kategorije: Turk Jakob, direktor iste postaje, uradnik 4. skupine I. kategorije.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 26. junija 1930.: Postavljen je za referenta okrožnega agrarnega urada v Mariboru v 6. skupini I. kategorije Osojnik Jan, sekretar istega urada v 7. skupini I. kategorije. Po razsodbi državnega sveta se s tem zamenjuje ukaz štev. 8648 z dne 26. marca 1927., kolikor se nanaša na napredovanje imenovanja.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 26. junija 1930.: Na osnovi razzsodbe državnega sveta se razveljav-

lja ukaz št. 43372 z dne 6. decembra 1928., kolikor se nanaša na napredovanje Osojnika Jana za inspektorja okrožnega agrarnega urada v Mariboru v 5. skupini I. kategorije.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 27. junija 1930.: Postavljena sta na prošnjo pri direkciji državnih železnic v Ljubljani v 1. skupini III. kategorije: za načelnika postaje Šmarje pri Jelšah Lešnik Anton, doslej uradnik iste skupine in kategorije in načelnik postaje Šmarje Sap; na postaji Novo mesto: Beguš Viktor, doslej uradnik iste skupine in kategorije na postaji Celje.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 23. junija 1930.: Upokojeni so pri direkciji državnih železnic v Ljubljani: Gumže Franc, Taurer Andrej, Paulič Franc, Dovgan Franc in Gnezda Alojzij, vsi uradniki 1. skupine III. kategorije.

Številka 166 z dne 24. julija 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 24. julija 1930.: Premeščeni so na prošnjo: k poštnemu in telegrafskemu uradu v Ljubljani 1: za p. t. uradnika 2. skupine II. kategorije: Kocmur Janko, p. t. uradnik iste skupine in kategorije p. t. urada v Litiji, in Vojsk Vladimir, p. t. uradnik iste skupine in kategorije p. t. urada v Novem mestu; k p. t. uradu Ljubljana 2: za p. t. uradnike 1. skupine II. kategorije: Kalokira Ante, p. t. uradnik iste skupine in kategorije p. t. urada v Zagrebu 1; k poštnemu in telegrafskemu uradu v Novem mestu: za p. t. uradnika 2. skupine II. kategorije: Brejc Avgust, p. t. uradnik iste skupine in kategorije p. t. urada v Žužemberku; po potrebi službe: terenski t. t. sekciji v Celju: za tehničarja v 1. skupini II. kategorije: Fajgelj Ludovik, tehničar iste skupine in kategorije X. terenske t. t. sekcije v Mariboru.

Odlok ministrstva financ z dne 7. julija 1930.: Premeščen je po potrebi službe k davčni upravi v Litiji: pomožni davkar v 5. skupini II. kategorije Blažon Franc, pomožni davkar iste skupine in kategorije pri davčni upravi v Županji.

Številka 167 z dne 25. julija 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 29. junija 1930.: Napredovala sta: Fasan Vladimir in Obereigner Emil, višja šumarska svetnika v 4. skupini I. kategorije pri šumarskem odseku kraljev. banske uprave v Ljubljani v 4. a skupino I. kategorije.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 29. junija 1930.: Napredoval je za podšumarja v 1. skupini III. kategorije pri sreskem načelstvu v Litiji Zuljan Hubert, podšumar v 2. skupini III. kategorije pri istem sreskem načelstvu.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 6. julija 1930.: Postavljen je po službeni potrebi za višjega kontrolorja v 1. skupini II. kategorije pri davčni upravi v Mariboru Prelog Ferdo, davčni inspektor iste skupine in kategorije pri davčni upravi v Murski Soboti.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 6. julija 1930.: Postavljen na prošnjo za davčnega kontrolorja v 2. skupini II. kategorije pri davčni upravi v Sl. Brodu: Kramer Štefan, davčni kontrolor iste skupine in kategorije pri davčni upravi v Krškem.